

[Egon Jensen]

gang, skal man dele skatten, hvor det kan ske maskinelt. Vi er enige med ministeren i, at i de tilfælde, hvor man ikke kan fordele skatten maskinelt, men må gøre det manuelt, er der nok tale om overadministration, og vi kan derfor være enige i, at man tager den bestemmelse ud.

For de begrænset skattepligtige – altså udlændinge eller landsdanskere eller udlændinge, som har indtægt her og betaler 20 pct. i kommuneskat, uanset hvor de er beskattet – opgiver man delingen kommunerne imellem ud fra den betragtning, at det kun drejer sig om 16,5 mill. kr., og at Københavns kommune siger, at det koster 200.000 kr. at administrere 3 mill. kr. Det synes helt urimeligt.

Må jeg sige til ministeren, at jeg tror, vi skal forhøje de 20 pct. til 30 pct. De 20 pct. blev fastsat på et tidspunkt, hvor kommuneskatteprocenterne var betydelig lavere, og det findes ikke rimeligt, at de, der bor uden for riget, men har indtægt her, skal beskattes med en lavere gennemsnitsprocent end de, der bor her.

Dernæst er ministeren inde på selskabsskatten, hvor kommunerne får $\frac{3}{10}$ og deler. Ministeren foreslår, at den bundgrænse, hvorunder man ikke skal dele ud til andre kommuner, sættes op til 50.000 kr. Det vil vi gerne se nærmere på i udvalget. Desuden foreslås det, at hvis det beløb, som en anden kommune end hjemstedskommunen skal have, er under 5.000 kr., skal man ikke dele ud. Det vil vi også gerne se på. Vi er positivt indstillet. Når man foretager en fordeling af selskabsskattens provenu, har man indtil nu kun kunnet medregne en lønandel på 30.000 kr. Det foreslås, at denne grænse ophæves. Den er faktisk urimelig. Det giver jeg ministeren ret i.

Rent praktisk har man hvert år skullet anmelde over for hjemstedskommunen, om man ville have andel i aktieselskabsskatten. Vi synes, det er en god ting, at der nu indføres den regel, at når man én gang har anmeldt kravet, gælder anmeldelsen, indtil man annullerer den.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget er til at overse, men vi ser nærmere på dem i udvalget. De administrative konsekvenser kan man diskutere. Hvor stor lettelse er der?

Jeg har noteret mig, at Kommunernes Landsforening er enig i selve sigtet med lov-

forslaget, men at man er imod, at skattedelingen ophæves for de begrænset skattepligtige, og at man er imod, at København kun skal aflevere 60 pct. af sin kommuneskat til tilflytningskommunen. Det sidste begrundes i, at København og Frederiksberg er amtskommuner samtidig. Det tror jeg er rimeligt, men vi får jo lejlighed til at drøfte det nærmere.

Når man ser, at man i forbindelse med fordelingen af selskabsskattebeløb ønsker en bundgrænse fra Kommunernes Landsforening på 10.000 kr., mens Københavns kommune vil have den på 100.000 kr., må man sige, at der i hvert fald er et stort spillerum. Der er altså noget at spille om, og det normale er vel, at man ender sådan omtrent midtvejs.

Jeg kan alt i alt sige til ministeren, at det ikke er noget stort reformforslag, men det er i hvert fald et forslag med ændringer, som går i den rigtige retning.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Det foreliggende lovforslag er et led i de bestræbelser, regeringen udfolder på regelsæneringsområdet. Det kommunale selvstyre har i lange tider været vanskeliggjort af et stigende bureaukrati – det kan vi vel ikke være uenige om – og det er meget tilfredsstillende for politikere rundt omkring i kommuner og amtskommuner, at man nu søger at rydde op i hele denne regeljungle. Det er selvfølgelig også tilfredsstillende for borgerne, for det mærkes jo vældig meget ude i de lokale samfund, hvor man ligesom lever tættere på hinanden.

Det vakte ikke så lidt opsigt, da indenrigsministeren skrev ud til landets borgmestre og amtsborgmestre og opfordrede dem til at fremkomme med forslag til oprydning i og forenkling af dette regelværk. Modtagelsen var meget positiv, for det var et behov, der blev imødekommet, og man følte ligesom et kursskifte i forhold til den hidtidige udvikling, som vel betød et stadig mere stift samfund.

Der er ligesom sat en projektør på de ofte meget upåagtede omkostninger, som hver på deres område steg og steg, efterhånden som nye regler skulle administreres. Disse omkostninger har år efter år ganske stille sneget sig ind i de kommunale budgetter og ydet